

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] Stik, maa Planen over vore Udgifter naturligvis korrigeres tilsvarende.

Ligesom Indtægtssiden i Budgettet maa bero paa et Skøn, gælder det samme naturligvis Udgiftssiden, hvor Prissvingninger og andet, som jeg ofte har præciseret, kan spille ind i ugunstig eller gunstig Retning.

Da det foreløbige Budget for Udgiftssiden, der laa til Grund for Forhandlingerne i London, i Begyndelsen af Januar Maaned blev udarbejdet, var man klar over — ligesom det i øvrigt udtrykkeligt fremhævedes —, at de forøgede Indtægter, som Londonforhandlingerne gerne skulde tilvejebringe, først og fremmest skulde anvendes til Dækning af fornødne Reserver til Imødegaaelse af de Krav om Indførsel her til Landet af en Række Varer, der ikke var medregnet i vort Importprogram, fordi vi i den foreliggende Situation var interesserede i at kunne afvise disse Varer som ikke ønskelige eller nødvendige af Hensyn til vor Beskæftigelse eller vore Forsyninger. Man var imidlertid klar over, at vi, selv om vi altsaa ikke har Lyst til at faa de nævnte Varer, i et vist Omfang kan blive nødt til at tage Varerne for overhovedet at faa Handelsaftaler med visse Lande, der netop er interesserede i at afsætte de paagældende Varer. Jeg tænker paa Varer som Vin, Silketøj, visse Frugter, Automobiles o. s. v., o. s. v. De Forhandlinger, vi i den sidste Tid har ført med Lande som f. Eks. Belgien, Schweiz og Sverige, har til fulde bekræftet — hvad vi altsaa paa Forhaand regnede med —, at en saadan Reserve var nødvendig. Ogsaa vi ønsker jo imidlertid, at Udlandet fra os skal tage saadanne Varer, der kun er af sekundær Interesse for det paagældende Land.

Ogsaa med Henblik paa Prisstigninger — en Del er allerede konstateret, efter at det foreløbige Budget blev opstillet — vil det være nødvendigt at holde visse Beløb tilbage som Reserver. De Ekstramillioner, Landbrugseksporten vil indbringe, hvis Resultatet af Englandsforhandlingerne accepteres fra dansk Side, skønner jeg, saaledes som det ogsaa oprindeligt var Tanken, bør budgetteres som en Reserve til Imødegaaelse af de nævnte handelspolitiske Krav og allerede indtrufne Prisstigninger. — I øvrigt er hele Budgettet naturligvis stærkt bevægeligt, og jeg er enig med den højtærede Finansminister, naar han forleden gav Udtryk for, at det vilde være lidt naivt at tro, at vi til sin Tid netop skulde naa frem til de Tal, der er fremkommet i den foreløbige Balanceplan. Imidlertid er det Hensigten,

i det Omfang, det er muligt, stadig i Løbet af Aaret at søge at holde Balance. Jeg understreger i denne Henseende, at Udsvingene kan blive ret store, baade for saa vidt angaar Landbrugseksporten og Industrieksporten. Fra forskellig Side har man anført, at Decembertallene for Industrieksporten viser en stigende Tendens, men jeg tror, det er det sikreste kun at regne med de 500 Mill. Kr., jeg tidligere har nævnt.

Som Eksempel paa, at Planen ikke kan ligge ganske fast, kan jeg nævne, at der paa forskellige Punkter vil kunne blive Tale om at forøge Planens Importtal. Der har saaledes f. Eks. under Forhandlingerne i London vist sig Mulighed for, at vi kan købe et større Kvantum Foderkorn, hvilket naturligvis vil være af afgørende Betydning for Landbruget og senere for vor Landbrugseksport. Der er imidlertid her Tale om en Udgiftspost paa 25 Mill. Kr., som der jo til sin Tid maa skaffes Dækning for. Paa tilsvarende Maade kan jeg oplyse, at det heldigvis synes at se ud, som om vor Trælastallokation kan ventes forhøjet med 13 000 Stds., saaledes at vi maaske har Lov til at regne med at faa 000 001 Stds. her til Landet i Løbet af 1947 i Stedet for — som vi oprindeligt havde ventet paa Grundlag af de fra Udlandet modtagne Indberetninger — ca. 90 000 Stds. En saadan meget glædelig Forøgelse af Tilførselsmulighederne vil imidlertid betyde, at Udgiftsbudgettet stiger med ca. 10 Mill. Kr. Paa tilsvarende Maade kan det blive nødvendigt at regne med stigende Udgifter til Papir som en Konsekvens af, at man efter Forhandlinger med Repræsentanter for de forskellige Partier har maattet opgive at nedskære Pressens Forbrug af Papir saa stærkt som oprindeligt paatænkt, hvilket naturligvis gør det nødvendigt at sætte mere af til andet betydningsfuldt Papirforbrug. Udgiftsstigningen paa dette Omraade kan i Forbindelse med forskellige Prisstigninger nemt komme til at andrage 20—25 Mill. Kr. eller saa, og selv om dette Beløb sættes ind, vil det være nødvendigt at opnaa Besparelser paa gennemsnitligt 20—30 pCt. i Forhold til Forbruget i 1946.

Fremdeles maa vi nok regne med væsentlig stigende Udgifter til Olie. Alene det Nødforbrug af Olie og Petroleum, der kan blive Tale om her i Vintermaanederne, vil kunne spille en væsentlig Rolle — og dog vil alle formentlig være enige, naar jeg har anset det for rigtigt at sætte Olie og Petroleum ind til delvis Afhjælpning af Brændselsnøden —, og saaledes er der enkelte andre Poster, som allerede nu kunde nævnes, f. Eks.